

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060307

PROTOKOLL
2021-10-07
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 12
Mål nr M 6056-21

RÄTTEN

Hovrättsrådet Henrik Löv, tekniska rådet Annika Billstein Andersson och hovrättsrådet Ulf Wickström, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Föredraganden Harry Hodzic

PARTER

Klagande

1. Havs- och vattenmyndigheten

2. Länsstyrelsen i Västra Götalands län

Motpart

Engewikens Båtförening

Ombud: Advokat A.L. och jur.kand. K-S.L.

SAKEN

Anmälan om vattenverksamhet gällande muddring på fastigheten A i Tjörns kommun; nu fråga om prövningstillstånd

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2021-04-27 i mål nr M 4248-20

Mark- och miljööverdomstolen har förelagt Havs- och vattenmyndigheten att yttra sig i frågan om myndigheten har rätt att överklaga mark- och miljödomstolens dom. Havs- och vattenmyndigheten har i huvudsak anfört följande:

Dok.Id 1752890

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50		måndag – fredag 09:00–16:30
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

Myndigheten har rätt att överklaga eftersom beslutet angår myndigheten och har gått den emot. I undantagsfall kan även en statlig myndighet som bevakar ett allmänt intresse tillerkännas klagorätt på denna grund (se MÖD 2013:7). Till skillnad från vad som gäller i fråga om miljöfarlig verksamhet är huvudregeln vid vattenverksamheter att tillståndsplikt föreligger. Av 5 § förordningen med instruktion för Havs- och vattenmyndigheten framgår att myndigheten ska bevaka allmänna miljövårdsintressen i ärenden där miljöbalken är tillämplig.

Av 21 § förordningen om vattenverksamheter framgår att tillsynsmyndigheten ska skicka en kopia av anmälan till Havs- och vattenmyndigheten om det kan antas att det allmänna fiskeintresset berörs av verksamheten. Havs- och vattenmyndigheten har således ett särskilt reglerat och därmed av rättsordningen erkänt ansvar för att bevaka bland annat anmälda vattenverksamheters eventuella inverkan på det allmänna fiskeintresset. Enligt 22 § i förordningen om vattenverksamhet framgår därtill att tillsynsmyndigheten ska ge bland annat de statliga myndigheter som kan ha ett särskilt intresse i saken tillfälle att yttra sig i anmälningsärendet. Denna bevakning bör rimligen inte bara innefatta en möjlighet att yttra sig under handläggningen av en anmälan utan också en rätt att överklaga de beslut som tillsynsmyndigheten fattar. Havs- och vattenmyndigheten anser att myndighetens särskilda ställning i förhållande till de frågor som rör det allmänna fiskeintresset och de särskilda bestämmelser som reglerar detta ger uttryck för att myndigheten angås av det nu överklagade beslutet.

En anledning till varför Havs- och vattenmyndigheten har överklagat i det aktuella fallet är den fragmentering av prövningar som enligt myndighetens uppfattning riskerar att ske genom att mindre områden av ålgräsängar successivt tas bort utan att åtgärderna genomgår en kumulativ bedömning, något som har betydelse för bland annat det allmänna fiskeintresset.

Efter föredragning fattar Mark- och miljööverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2021-10-26)

1. Mark- och miljööverdomstolen avvisar Havs- och vattenmyndighetens överklagande.
2. Mark- och miljööverdomstolen ger inte prövningstillstånd. Mark- och miljödomstolens avgörande står därför fast.

Skälen för avvisningsbeslutet

Mark- och miljödomstolens dom får, såvitt nu är aktuellt, överklagas av den som domen angår, om avgörandet har gått denne emot, samt av den myndighet som med stöd av vad som är särskilt föreskrivet i miljöbalken eller i föreskrift meddelad med stöd av balken har rätt att klaga (16 kap. 12 § första stycket 1 och 4 miljöbalken).

Det beslut som länsstyrelsen har meddelat enligt 19 § förordningen (1998:1388) om vattenverksamheter är ett led i myndighetens tillsyn. Havs- och vattenmyndigheten har därför inte rätt att klaga med stöd av ovan nämnda bestämmelser i miljöbalken (se MÖD 2000:54 och MÖD 2017:5 samt prop. 2004/05:129 s. 73). Det saknas även föreskrifter meddelade med stöd av balken som ger myndigheten rätt att klaga. Frågan blir då om Havs- och vattenmyndigheten har rätt att klaga med stöd av 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken.

Det är länsstyrelsen som i egenskap av tillsynsmyndighet prövar den anmälda verksamheten. Länsstyrelsen blir därigenom motpart till den enskilde enligt 5 kap. 2 § första stycket lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar och kan då även överklaga mark- och miljödomstolens dom för att bevaka de allmänna intressen som aktualiseras i prövningen, vilket länsstyrelsen också har gjort. Situationen i det aktuella fallet är därmed inte samma som i MÖD 2013:7. Vad Havs- och vattenmyndigheten har anfört om myndighetens ansvar att bevaka vissa allmänna intressen medför inte någon annan bedömning. Mark- och miljödomstolens dom kan därmed inte sägas angå Havs- och vattenmyndigheten på ett sådant sätt som ger myndigheten klagorätt enligt 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken. Överklagandet ska därför avvisas.

Skälen för beslutet om prövningstillstånd

Det överklagade avgörandet får prövas av Mark- och miljööverdomstolen bara om Mark- och miljööverdomstolen har gett prövningstillstånd.

Prövningstillstånd ska ges om

- det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som mark- och miljödomstolen har kommit till,
- det inte går att bedöma riktigheten av det slut som mark- och miljödomstolen har kommit till utan att prövningstillstånd ges,
- det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre domstol, eller
- det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Mark- och miljööverdomstolen har gått igenom målet och kommit fram till att det inte finns skäl att ge prövningstillstånd i detta fall.

Beslutet får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

Harry Hodzic

Protokollet uppvisat/